

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Λαμβέργη διευθύνοντος.

ΟΙ ΦΥΤΟΣΤΡΑΤΟΙ ΤΗΣ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑΣ

Ἵσως εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀπορίαν ἡμῶν διὰ τὴν γλισχρότητα τῶν μέσων, ἅτινα διέθεσεν ἡ ἐθνικὴ γενναιοφροσύνη ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀγαθοεργίας. Τὸ Κράτος εὐτυχῶς ἀνεδείχθη αὐταρκες διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου, εἶναι δὲ ἡ ἐπάρκειά του αὕτη, ἐν τῷ ἀπροβλέπτῳ ὥρᾳ καὶ ἐκτάσει ἐνεργειῶν, ἡ πρώτη ἀληθῶς ἐπιζήλος καὶ θεμελιώδης αὐτοῦ νίκη. Ἀλλ' αἱ πολεμικαὶ ἀνάγκαι δὲν εἶναι αἱ μόναι, αἵτινες προέκυψαν ἐκ τῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν ἡλικιῶν, οὐδὲ δικαιούται τις νὰ ἀξιώσῃ ἀπὸ τοῦ Κράτους τὴν θεραπείαν τῶν πληγῶν, ὡς παραλλήλως πρὸς τὰς ἐχθρिकास σφαίρας ἀνοίγει ἡ ἀδυσώπητος ἐνδεῖα ἐν τῷ σώματι τῶν οἰκογενειῶν, στερηθεισῶν προσωρινῶς τοῦ τροφοδότου των.

Ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τούτων, αἵτινες κατέθεσαν τὰ πάντα πρὸ τοῦ θωμοῦ τῆς Πατρίδος, διότι τὰ πάντα δι' αὐτὰς ἦτο ὁ πατήρ ἢ ὁ σύζυγος ἢ ὁ ἀδελφός, ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τούτων δὲν προσήλθεν ἀκόμη ἐπίκουρος ἡ περιλάλητος ἐθνικὴ γενναιοφροσύνη, οἷαν τὴν ἐγνωρίσαμεν εἰς ἄλλας ὀλιγώτερον κρίσιμους περιστάσεις. Ὅπως δὲν ἀναγνωρίζουσιν ἄλλοι τὴν τέως Ἑλλάδα ἐν τῷ ἀκραιῷ φρονήματι καὶ τῇ σπουδῇ μεθ' ἧς ἐσπευσαν τὰ τέκνα τῆς εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, τὴν τέως Ἑλλάδα τὴν καταγελωμένην ἀπὸ συκοφαντικὰ στόματα καὶ ὠταῶς φοροδεῖ καὶ μαλθακὴν καὶ φειδωλὴν εἰς θυσίας αἵματος, οὕτω δὲν ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς τὴν τέως μεγαλοπρεπῆ εἰς θυσίας χρήματος Ἑλλάδα ἐν τῇ γλίσχρᾳ ἐκδηλώσει τῆς ἀλληλεγγύης καὶ φιλαδελφίας τῶν τέκνων αὐτῆς.

Οὐδὲ πλανῶσιν ἡμᾶς τὰ δημοσιευόμενα καθ' ἐκάστην ποσὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων σπευσάντων οὐχὶ εἰς προτροπὰς καὶ παρακλήσεις, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν φωνὴν τῆς ἰδίας συνειδήσεως καὶ τοῦ καθήκοντος. Εἶναι ταῦτα ἐλάχιστοι σχετικῶς ἐξαιρέσεις ἀπέναντι τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ὀκνούντων ἢ ἀναβαλλόντων. Εἶναι ἐλάχιστοι ἐξαιρέσεις, ὧν ἐκάστη πλείστας ὑπομιμνήσκουσα καθυστερήσεις ἐμφανεστέρας καθιστᾷ τὰς ἀπουσίας καὶ παρουσιάζει αὐτὰς ὡς παραβάσεις καθηκόντων.

Ἰδίᾳ τὴν ἀπορίαν ἡμῶν ἐντείνει ἡ βραδύτης, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἡ ἀπροθυμία, οὐχὶ τῶν μεγαλοφρόνων ἐκείνων πτωχῶν, οἵτινες ἐξέπληξαν ἡμᾶς πάντοτε διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο καὶ μόνων χιτῶνων των ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ μοναδικοῦ των, διότι οὗτοι καὶ τώρα ἐν ταῖς κατ' ἰδίαν σχέσεσι τελοῦσιν ἀθορύβως τὰς ποιητικὰς ταύτας θυσίας, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ τῇ εὐμαρείᾳ καὶ τῷ πλούτῳ των κομπαζόντων καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ἀξιούντων τιμὰς καὶ ὑπεροχὴν. Πῶς θὰ φέρωσιν οὗτοι αὐριον τὸν τίτλον τοῦ φυγάδος ἐκ τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀγαθοεργίας καὶ πῶς θὰ ἀπολαύσωσι σήμερον τὰ ἐπινίκια μὲ τὰς φαρμακερὰς τοῦ συνειδότος τύψεις, ὅτι οὐδὲν χάριν αὐτῶν συνεισέφερον;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἑκτὴ

(Λουκ. ις' 13—31).

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον¹ εὐφραϊνόμενος² καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. πτωχὸς δὲ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο³ πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ⁴ ἡλκωμένος καὶ⁵ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ, ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη· καὶ ἐν τῷ ᾧδῳ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὅρα τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ· εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· ὁδε⁶ παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μετὰξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν⁷ χάσμα μέγα ἐστήρικται. ὅπως οἱ θέλοντες διαθῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνανται μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν· εἶπε δὲ⁸ ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρός μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου· λέγει αὐτῷ ὁ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωϋσῆα καὶ τοὺς Προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

Σημειώσεις.

1) Πορφύραν καὶ βύσσον = Πορφύρα μάλλινος ἐπενδύτης, βεβαμμένος ἐν τῷ πολυτίμῳ πορφυρῷ ἐρυθρῷ χρώματι, βύσσος δὲ ἐνδυμα ἐκ λεπτοῦ λευκοῦ αἰγυπτιακοῦ βάμβακος ἢ λινοῦ. 2) Εὐφραίνω = εὖ βίος αὐτοῦ ἦτο διηνεχὴς διασκέδαστος καὶ ἀσπασία. 3) Εβέβλητο = ἦτο ἐρριμμένος πλησίον τῆς μεγάλης πύλης τῆς οἰκίας τοῦ πλουσίου. 4) Ἡ λκωμένος = πλήρης ἐλκῶν. 5) Καὶ ἐπιθυμῶν = ἐλκῶν αὐτοῦ. 6) Ὁδε = Παρακαλῶ. 7) Ὑμῶν καὶ ὑμῶν = μετὰξὺ δικαίων καὶ τῶν κολαζομένων ἔχει τεθῆ φραγμὸς μέγας καὶ πᾶσα ἐπικοινωνία εἶναι ἀδύνατος. 8) Ἐρωτῶ = Παρακαλῶ. — Ἡ ὅλη παραβολὴ ἀφορᾷ εἰς τὴν νοουθεσίαν τῶν πλουσίων, τῶν ἰδιοτελῶς καὶ ἀφιλαδέλφως ζώντων, καὶ εἰς τὴν παρηγορίαν τῶν πτωχῶν, τῶν εὐπραγούντων ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ. — Τὰ δὲ περὶ αἵματος παραδείσου καὶ κολάσεως, χάριν τῆς παραβολῆς καὶ μὴ δογματικῶς λεχθέντα, ἀνάγκη οὕτω καὶ ἡμεῖς ταῦτα νὰ ἐκλαμβάνωμεν καὶ μὴ δὲν ἐκ τούτων περὶ παραδείσου καὶ κολάσεως νὰ συμπεραίνωμεν.

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑφῆσους Ἐπιστολῆς Β'. 14—22.

Εἶδον δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕθνικοὶ ἐν τῷ σταυρικῷ θανάτῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν εἰρήνην καὶ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὸν Θεόν. Καθ' ὃν τρόπον αἱ θυσίαι διήλκτον πρὸς τὸν Θεὸν τοὺς Ἰουδαίους οὕτως εἰρήνευσεν καὶ διήλλαξεν αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἕθνικοὺς πρὸς τὸν Θεόν ἡ σταυρικὴ θυσία τοῦ Ἰησοῦ. Ἐντεῦθεν, λέγει ὁ Ἀπόστολος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐκήρυξεν εἰρήνην τοῖς ἐγγύς, ἤτοι τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς μακράν, ἤτοι τοῖς Ἕθνικοῖς. Ἡ προσέγγις δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐδόθη εἰς πάντας τοὺς λαβόντας πρὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Μετὰ τοιαύτην προσαγωγήν πρὸς τὸν Θεὸν δὲν εἴμεθα ἀξένοι καὶ πάροικοι ἀλλὰ συμπόλιται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὅντος ἀκρογωναίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πάντα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξιν εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ. Τὴν Ἐκκλησίαν παραβάλλει ὁ Ἀπόστολος πρὸς οἰκοδόμημα τοῦ ὁποίου θεμέλιον εἶναι οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Προφῆται. τ. ε. αἱ γραφαὶ καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῶν. Δὲν εἶναι δύο ἄλλ' ἐν καὶ μόνον θεμέλιον ἀμρότερον, διότι οἱ Ἀπόστολοι ἐδίδχον ὅ, τι προεῖπον οἱ Προφῆται, οὗτοι δὲ πάλιν προεῖπον ὅ, τι ἐξέπληρώθη

Διψοῦν οἱ κάμποι γὰρ νερά
Καὶ τὰ βουνὰ γὰρ χιόνια,
Διψᾷ κι' ὁ δόλιος Ζαχαριᾶς
Γιὰ τούρκικα κεφάλια.

Ἡμεῖς οἱ προϋχοντες οἱ συγκροτοῦντες τὴν διοίκησιν τῆς
νῆσον ταύτης ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Καπετάν...δοσις ἔχει κα-
νόνα καὶ ἄλλα πολεμικὰ ὄπλα ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, νὰ
ἐπλῆγῃ μετὰ τοῦ πλοίου τούτου ὅπου θῆτελε κρίνει ὠφέλιμον
καὶ ἀναγκαῖον εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, καὶ νὰ ἐνεργῇ κατὰ
τῶν ὁθωμανικῶν δυνάμεων, ξηρὰς τε καὶ θαλάσσης, πρῶτων
πᾶν ὅ,τι συγχωρεῖται εἰς νόμιμον πόλεμον, ἑωσοῦ ἡ ἐλευθε-
ρία καὶ ἀνεξαρτησία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀποκατασταθῇ.
(1821).

Πατέρα μου, δὲν ἤξερω σήμερον ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω τὸ γράμμα μου καὶ τί νὰ γράψω καὶ τί νὰ παραλείψω. Τόσον μέγα πλῆθος αἰσθημάτων καὶ συναισθημάτων καταπλημμυρίζει τὴν ψυχὴν μου! Ἡ θουακσία ὠραιότης τῶν νέων τόπων τοὺς ὁποίους καθ' ἐκάστην βλέπομεν καὶ ἐλευθερώνομεν, τὰ συναισθήματα τὰ ὅποια κατακλύζουν τὰς ψυχὰς καὶ ἡμῶν καὶ μέλιστα τῶν χθρῆς δουλῶν, τὰ χαρμόσυνα δάκρυα αὐτῶν ὅταν τρέχουν καὶ μᾶς ἀγκαλιάζουν, μᾶς ἀσπάζονται καὶ μᾶς κηρύττουν σωτήρας, τὸ κατὰ τῶν τυχάνων μέγιστος ὅπου παρατηροῦμεν ἐξωγραφημένον τρομερὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ἡ δίψα, ἡ μανία, ἡμπορὸν νὰ εἶπω, αὐτῶν νὰ ἐκδικηθοῦν καὶ τιμωρήσων ἀδικήματα, ὕβρεις, φόνους, καὶ

Χαῖρε καὶ ἀγάλλου, πατέρα μου!

Ἐκεῖ, ὅπου ἀναβαίνουνσιν οἱ στρατιῶται ἡμῶν, τὸ ἀγλαὸν τῆς νίκης ἀγέλαμα φέροντες εἰς τὰς σιδηροτεύκτους χεῖρας, χώρους δόξης πολεμικῆς διέρχονται καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους—ὅτε οἱ τῆς Μακεδονίας καὶ οἱ τῆς Ἠπείρου Ἕλληνες ἀπέκρουον πάντοτε νικηταὶ τοὺς εἰσβάλλοντας ληττρικοὺς τῆς Ἰλλυρίας κατοίκους, ὅτε ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ἐβάσιλευεν ὁ

Εἶχεν ἐπαναστατήσῃ ἡ κάτω Ἑλλάς, ἐν τῇ Ἠπειρῷ τὰ
Τσουμέρια, οἱ Καλαρρῦται, τὸ Συράκον, ἐν Θεσσαλίᾳ
τ' Ἀγγραφα, ὁ Ἀσπροπόταμος, ὁ Ὀλύμπος καὶ ἐν Μακε-
δονίᾳ ἡ Κασσάνδρεια καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Καὶ ὅμως ἡ
Νέουσα ἐμενεν ἀτάραχος εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, ἐλπίζουσα
ὅτι θὰ διήρχετο ἐν ἡμεῖσι καὶ ἀπαθείᾳ αὐτόν. Ἀλλ' ἄφ' οὗ
ὁ ἀγὼν τῶν Κασσανδρέων καὶ τοῦ Ἀγίου Ὄρους κατεβλήθη,

τότε ἐπεφάνη πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ὁ Τούρκος, ἡ ἔως τότε ἀδιάφορος παρερχομένη γαλῆ, καὶ ἀπήτησε νὰ δεχθῶσιν οἱ Νκουσσαῖοι φρουρὰν πεντακοσίων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει καὶ νὰ παραδώσωσιν ὁμήρους, ἐν οἷς καὶ ὁ Ζαφειράκης τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Αἱ προτάσεις Ἑλληνικῶς ἀπερρίφθησαν, καὶ δεχθέντες οἱ Νκουσσαῖοι τὸν Ἀγγελὴν Γάτσον ὀπλαρχηγὸν τῆς Ἐδέσσης καὶ τὸν ὀπλαρχηγὸν τῆς Βερροίας Καρατάσον μετὰ τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν πολεμιστῶν αὐτῶν, ἐφόνευσαν τὸν διοικητὴν καὶ τοὺς ἄλλους ὀλίγους ἐν τῇ πόλει Τούρκους καὶ ἐξεληθόντες πάντες ἐξήγειραν τοὺς ὀκνοῦντας χριστιανούς τῶν ἔξω τῆς Ἐδέσσης χωρίων, ἔκασταν τρία χωρία καὶ τῆς Βερροίας τὰ πρόθυρα καὶ ἐφόνευσαν τοὺς Τούρκους τοῦ Γραμματικέβου καὶ τῆς Καστρανίτης. Ὁ Ἀβδούλ Ἀβδούδ, ὁ αἰμοσταγῆς πορθητῆς τῆς Κασσανδρείας, ἐπετέθη κατὰ τοῦ Καρατάσου πρῶτον ὅστις εἶχε καταλάβῃ τὴν μὲν Δοβράς, ἀλλὰ προσβλήθεις ὑπὸ τοῦ Ζαφειράκη καὶ Γάτσου ἠναγκάσθη νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν, ὁ δὲ σωθεὶς Καρατάσος ἦλθεν εἰς Νάουσσαν μετὰ τῶν λοιπῶν.

Ὁ Ἀβδούλ Ἀβδούδ, δέκα πέντε χιλιάδας ἄγων, ὤρμησε κατὰ τῆς πόλεως, καὶ περιζώσας αὐτήν, ἀφ' οὗ ἐσκόρπισε τοὺς ἔξω αὐτῆς ἀνισταθέντας ὑπὸ τὸν Τσάμην Καρατάσον, τὸν ἀντάξιον εἰς ἥρωισμὸν υἱὸν τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐφόδους ἐποίει βαγδαῖας ἐπὶ ἡμέρας δεκατέσσαρας (24 Μαρτίου — 6 Ἀπριλίου), ἐπιτεθεὶς δὲ τῇ ἑκτῇ Ἀπριλίου εἰσῆλθε διὰ τῆς διαρρηχθείσης πύλης τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ἐκ τῶν ἐν τῇ πόλει οἱ πολεμιστὰι κατέλαβον ἐξεληθόντες ὁ μὲν Καρατάσος τὸ Παλαιοκλήσιον τοῦ Θεολόγου, ὁ Γάτσος τὸ μοναστήριον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ζαφειράκης εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς τὸν Παλαιόπυργον, οὗτινος ἔξωθεν καὶ πάντοτε πολλοὶ ἄλλοι προσέφυγον Νκουσσαῖοι. Προσβάλλονται διὰ πυροβολικοῦ, οἱ δ' Ἕλληνες πολεμιστὰι ἀντέστησαν μὲν κραταιῶς, καὶ ἑκατοντάδες Τούρκων ἐμίαναν μὲ τὸ αἷμα τῶν τὴν μακεδονικὴν γῆν, ἀλλ' ὅμως ἠναγκάσθησαν ὑπὸ τῆς ὑπερκόμπου δυνάμεως ν' ἀποσυρθῶσι καὶ ὁ μὲν Καρατάσος μετὰ τοῦ υἱοῦ Τσάμη καὶ ὁ Γάτσος ἦλθον εἰς τὴν κάτω Ἑλλάδα, ὅπου ὁ μὲν Γάτσος διεκρίθη ἐπὶ ἐκπληττούσῃ ἀνδρείᾳ ἐν Δερβενακίοις, ὁ δὲ Καρατάσος ἐνίκησε τὸν στρατὸν τοῦ Ἰμβραήμ ἐν Σχοινόλακκα τῆς Μεσσηνίας. Ὁ δὲ Ζαφειράκης μετὰ τινος ἄλλου υἱοῦ τοῦ Καρατάσου καὶ δέκα στρατιωτῶν εἰς τι παρὰ τὴν Βέρροϊαν ἔλος καταφυγόντες μετὰ ἄμυναν ἥρωικὴν ἔπεσον πάντες. Τὸ ἄτημον ἐκεῖνο ἔλος εἶναι δι' ἐκείνους τάφος σεμνός.

Διὰ τὰς ψυχὰς τῶν Τούρκων εἶναι γνωστὸν ποῖον συναίσθημα ἀπομένει, ἀφ' οὗ μάλιστα εἶχον καταβληθῇ οἱ ἐκδικηταί. Δέκα χιλιάδες ἐφονεύθησαν χριστιανῶν καὶ ἐξηνδραποδίσθησαν ἐκ τῶν καταφυγόντων εἰς Παλαιόπυργον καὶ ἐκ τῶν περικυκλωμένων καὶ χωρίων, ἐξ ὧν ἑκατὸν εἴκοσι παρεδόθησαν εἰς τὸν παντελῆ διὰ τοῦ πυρὸς ἀφανισμόν. Πῶς φαίνεται πάντοτε ὁ Τούρκος ὅτι εἶναι ξένος ἀσιανὸς ἐπιδρομεὺς καὶ οὐχὶ εὐμενὴς κυβερνήτης. Ποῖον δὲ θάνατον ἔδωκαν εἰς τοὺς χριστιανούς; Ἡ ταχέια σφαγὴ εἶναι θάνατος πολλάκις εὐλογητός· ἀλλ' οἱ Τούρκοι εἰς βασανιστήρια παρέδωκαν τοὺς Νκουσσαῖους, προξενοῦντα ἱλιγγόν· διότι καὶ ἐψῆσαν καὶ ἐπρίονισαν καὶ ἐξέδαρσαν ζῶντας καὶ ἐγκύους ἔσχισαν καὶ ὑπὸ μητέρας ἀπαγχονιζόμενας τὰ τέκνα τῶν ἑκαίων καὶ τέκνα ἀπὸ τῶν τραχηλῶν τῶν δεδεμένων τὰς χεῖρας μητέρων ἀπαγχονιζόμενα ἐκρέμασαν. Ζέλοισιν δὲ, ὡς ἐκεῖνο, ὑψηλὸν εἰς ἀσπίλον ἀρετὴν ἡ Νάουσσα ἐξεφάνθη· διότι κόραι γενναῖαι καὶ μητέρες μετὰ τέκνων αὐτῶν ἐκρημνίσθησαν εἰς τοὺς βράχους τῆς ὄχτης καὶ εἰς τὸν καταρράκτην τοῦ κάτωθεν ρέοντος χειμάρρου Ἀραπίτσας.

Ἄλλη δὲ τραγῳδία τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ἐν Θεσσαλο-

νίκη. Οἱ ἄνδρες ὠδήγησαν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐπιστημότερον αἰχμαλωτίδας τὰς γυναῖκας τοῦ Ζαφειράκη, τοῦ Καρατάσου καὶ τοῦ Γάτσου. Ὁ διοικητής, οἱ λοιποὶ πασάδες, οἱ χόντζαι καὶ πᾶν ἄλλο θηρίον ἀπειλοῦσι τὰς τρεῖς γυναῖκας διὰ βασανιστηρίων φρικτῶν, ἀν δὲν δεχθῶσι τὸ ἰσλάμ. Κρυερὸς φόβος ἐπτόησε τὴν ψυχὴν τῆς γυναικὸς τοῦ Γάτσου καὶ ἐξώμοσε τὴν πίστιν αὐτῆς. Ἄλλ' ἡ τοῦ Ζαφειράκη, ἡ ἀρχόντισσα καὶ ἡ τοῦ κλέφτου τῶν βουνῶν τῆς Βερροίας, ἡ Καρατάσaina, μετὰ μειδιάματος περιφρονητικοῦ προσεῖδον τοὺς ἀνδρῶν. Ἐκεῖνοι προσηνέχθησαν ἀξίως τῆς φυλῆς καὶ τῆς θρησκείας τῶν. Ἐκάρφωσαν αὐτὰς ἀπὸ τῶν σαρκῶν εἰς τὸν τοῖχον αἰθούσης ἀπέναντι ἀλλήλων, ἔξαναν τὰς σάρκας τῶν με ξύστρας, ἔκασταν μὲ φλεγόμενην πίσσαν καὶ μὲ μυρία ἄλλα βραδέως φθείροντα τὸ θῦμα βασανιστήρια ἐφόνευσαν αὐτάς.

Ἄλλ' ἀκτινοβολοῦσαι ἐκ χαρᾶς, νῦν μάλιστα, κἀθηνται ἐπὶ θρόνου ἀδαμαντοδέτου ἐν τῷ μαρμαίροντι ἀνακτόρῳ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Περιοιχιζόμενος καὶ καταπολεμούμενος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὑπὸ φοβερῶν στρατιῶν, παρασυρόμενος δὲ καὶ ὑπὸ πασῶν τῶν γοητειῶν, δι' ὧν ἡ κακοβουλία καὶ ἡ ἐπιβολὴ ἀγωνίζονται νὰ πλανῶσι τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ὅπως ἀπειρος καὶ πολλὰκις ὠθούμενος μέχρι τοῦ χείλους τῆς ἀβύσσου, σώζεται ἔτι, διότι ὁ Θεὸς ἐδαφιλεύσατο αὐτῷ τὴν χάριν τοῦ εὐρεῖν εἰς τὴν Χριστιανικὴν αὐτοῦ Πίστιν τὴν δύναμιν τοῦ μάχεσθαι, τὸ θάρρος τοῦ μετὰ καρτερίας ταλαιπωρεῖσθαι καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐξολοθρευθῇ μᾶλλον, ἢ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν ζυγόν, ὃν ἐβάστασαν μὲν, οὐδέποτε ὅμως ἀπεδέχθησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Ἱ. Καποδίστριας

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Ἐάνθου οἱ ἐν Βάρνη ἀναγνώσται ἀπέστειλαν τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν φρ. 63.

Ὁ σεβ. κ. Πέτρ. Βελανιδιώτης (Τεργέστης) δρ. 10.

Ὁ κ. Ἀντ. Ταβουλαρίδης δρ. 27,50

Ὁ κ. Κλεάνθης Παρῆς δρ. 30.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Χρ. Ταῖ γά νιο ν, Ν. Π. Ἀλεξάνδρεια ν. Γρ. Ε. Κέρκυρα ν, Στ. Μ. Κάϊραν. Εὐχαριστοῦμεν ἀνεμετρίστως. Ὅχι μόνον ἀναγνωρίζομεν καὶ παραδεχόμεθα ἀλλὰ καὶ κηρύττομεν ὅτι τῆς ἐθνικῆς κατηχίσεως τὸ φῶς συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὸ ἐκδηλωθῆναι τὴν φρόνημα. Καὶ οὐδ' ἡμεῖς οἱ τῶν εὐέλπιδες καὶ αἰσιόδοξοι ἐφανατίζομεθα τοιαύτην ἀπάνταστον ἐπίστεψιν τῆς δεκατηρίδος τῶν πατριῶν κηρυγμάτων. — Ν. Χ. Μῆλον Κ. Α. Τ. Ερμούπολιν Στ. Χ. Τεργέστην Α. Α. Δίστομον Γ. Δ. Μασσαλίαν Ν. Π. Βοστώνην Κ. Κ. Ἀγ. Φραγκίσκον Στ. Ν. Κ. Λόουελ. Ἐνεκα τῶν περιστάσεων βραδύναντες, ἀποστέλομεν ἤδη ζητηθέντα. — Α. Ν. Κ. Τζιμπούτι, Διεδοῦσαν, Χαρράρ, Ἀδελφὸς βέβαν, Χαϊπχόν, Τογκίνον, Μόγκ-τσό, Γιουνάν. Ἡρξάτο ἀποστολὴ πρὸς ἅπαντα τὰ καταστήματα καὶ πρακτορεῖα ὑμῶν. — Κ. Γ. (...) Τὰ φύλλα κρατοῦνται δι' ἀπάσας τὰς ταχυδρομικὰς ἀποκλεισθεῖσας χώρας.